

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. J.**, zastúpeného JUDr. Jánom Garajom, advokátom so sídlom v Prešove, Floriánova 2, proti žalovanej **S.**, o **určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7 C 50/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. januára 2012 sp.zn. 14 Co 73/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove označeným uznesením potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Prešov zo 17. augusta 2011 č.k. 7 C 50/2009-168, ktorým súd prvého stupňa vyslovil, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej (úspešnej v meritórnom konaní) na trovách konania 4 723,56 Eur a tieto zaplatiť priamo na účet právnej zástupkyne žalovanej JUDr. R. B., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Odvolací súd sa plne stotožnil s výpočtom trov konania prvostupňovým súdom. Vychádzal z hodnoty sporného pozemku, ktorý bol predmetom konania tvoriacim oceniteľnú vec, stanovenej na sumu 247 698 Eur. V zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb predstavovala teda základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby 917,89 Eur. S odvolacou námietkou žalobcu ohľadne rozhodovania Najvyššieho súdu SR o náhrade trov konania vo veciach určenia vlastníckeho práva sa vysporiadal tak, že neexistuje záväzné stanovisko dovolacieho súdu k tejto otázke. Preto sa posudzuje individuálne v každej konkrétnej veci.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca. Domáhal sa jeho zrušenia spolu s uznesením okresného súdu a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie. V dovolaní podrobne opísal skutkový a právny stav veci tak, ako ho uvádzal aj vo svojom odvolaní. Uznesenia súdov nižších stupňov považoval za nedostatočne a nepresvedčivo

odôvodnené, keď podľa jeho názoru nebolo zrejmé, na základe akého titulu určili tarifnú hodnotu veci. Týmto postupom došlo k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a k odňatiu možnosti pred súdom konať.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. vylučuje prípustnosť dovolania, ak ide o uznesenie o trovách konania, prípustnosť dovolania navyše neprichádza do úvahy ani podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Osobitne sa zaoberal námietkou dovolateľa, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ namieta nedostatky dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho i prvostupňového súdu, dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/2005). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 2 O.s.p.) a vzťahuje sa aj na uznesenie (§ 167 ods. 2 O.s.p.). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/2007).

Zo spisu vyplýva, že prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia stručne uviedol rozhodujúci skutkový stav a poukázal na ustanovenia právneho predpisu, ktoré aplikoval

a z ktorých vyvodil svoj právny záver. Ten primerane vysvetlil. Odvolací súd opísal obsah odvolania, preskúmal napadnuté prvostupňové uznesenie v potrebnom rozsahu, stotožnil sa s právnym názorom prvostupňového súdu, ktorý vychádzal pri výpočte trov konania z hodnoty predmetu sporu, t.j. pozemku, ktorý predstavuje ocenenú hmotnú vec. Dostatočne sa vysporiadal aj s odvolacou námietkou žalobcu. Podľa názoru dovolacieho súdu skutkové a právne závery súdov nižších stupňov nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a obe odôvodnenia prvostupňového aj odvolacieho súdu ako celok spĺňajú parametre zákonného odôvodnenia. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľa.

Dovolací súd teda nezistil porušenie práva dovolateľa na spravodlivý proces, ani odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až d/, e/ a g/ § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je. Napokon dovolateľ vady uvedené v týchto zákonných ustanoveniach ani nenamietal.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnila (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. novembra 2012

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová